

megváltás - kegyelem - irgalom.

A megváltás az Ótestamentum egyik legfontosabb, legtöbbet mondó fogalma. Ebből a fogalomból alakult ki az újszövetségi "Megváltó" is. Nekünk itt Jézus Krisztus kereszthalálára és dicsőséges feltámadására kell gondolnunk. Arra a mindennapi hitvallásunkra, amit őseinktől így tanultunk: "Nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómmak, a Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok, aki az ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen elegett tett és engem az ördögnek minden hatalmából úgy megszabadított..."

Megújul a te ifjúságod, mint a sasé.

Ki nem vállalja közöttünk, - mert én vállalom -, hogy az elmúlt esztendőben beteljesedett rajtunk a prófétai szó: "Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkisebbek is." /És, 40, 30/ Elfáradtunk, bizony sokszor tettük fáradt emberek, fáradt keresztyének fáradt szolgálatát. Ki nem szenved közülünk a meglankadásaink és megtántorodásaink miatt? Vajjon a hitünkben, a reménységünkben, a szolgáló, alázas, áldozatos szeretetünkben, a hűséges imádságunkban nem lankadtunk meg, nem tántorodtunk meg? Óh Testvérek, vajjon nem kell-e őszinte bűnbánatot tartanunk?

De akik együtt tudtok jönni velem, velünk a törelemben, halljátok az Úr biztatását: Megújul a te ifjúságod! Áldott legyen az Isten, hogy folytatnánk az ésaiási idézetet, mert reánk is érvényes: "De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskecselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!" /És, 40, 31/ Van lehetőség a megújulásra, mert az Úr akarja a mi megújulásunkat. Mindkét helyen, Dávidnál is, Ésaiásnál is a sas képe jelenik meg. Mit akar ez jelenteni? Azt bizonyosan, hogy a sas magasan repül, magasságokban lakozik; s a megújított életet is me